

TREĆA NEDJELJA

PRVO ČITANJE

Bijaše nemoguće da grozota smrti njime ovlada.

Čitanje Djela apostolskih

Dj 2, 14. 22-33

Na dan Pedesetnice ustade Petar zajedno s jedanaestoricom, podiže glas i prozbori: »Židovi i svi što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao što znate, po njemu učini među vama – njega, predana po odlučenu narušu i promisku Božjem, po rukama bezakonika razapete i pogubiste. Ali Bog ga uskrsi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće da ona njime ovlada. David doista za nj kaže:

*'Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem.
Stog mi se raduje srce i kliče jezik,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
Jer mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda.
Pokazat ćeš mi stazu života,
ispuniti me radošću lica svoga.'*

Braćo, dopustite da vam otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama groba sve do današnjeg dana. Ali kako je bio prorok i znao da *mu se zakletvom zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje njegovo*, unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće Kristovo: *Nije ostavljen u podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda.*

Toga Isusa uskrsi Bog! Svi smo mi tomu svjedoci. Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je od Oca obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i sluštate.«

Riječ Gospodnja.

OTPJEVNI PSALAM

Ps 16, 1-2a i 5. 7-8. 9-10.11 (Ø.: usp. 11a)

Ø. Pokaži mi, Gospodine, stazu života!
ili Aleluja!

- ¹ Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem.
- ² Gospodinu rekoh: »Ti si moj gospodar.«
- ⁵ Gospodin mi je baština i čaša:
ti u ruci držiš moju sudbinu. Ø.
- ⁷ Blagoslivljam Gospodina koji me svjetuje
te me i noću srce opominje.
- ⁸ Gospodin mi je svagda pred očima
jer mi je zdesna da ne posrnem. Ø.
- ⁹ Stog mi se raduje srce i kliče duša,
pa i tijelo mi spokojno počiva.
- ¹⁰ Jer mi nećeš ostaviti dušu u podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. Ø.
- ¹¹ Pokazat ćeš mi stazu života,
puninu radosti lica svoga,
sebi zdesna blaženstvo vječno. Ø.

DRUGO ČITANJE

Otkupljeni ste dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca bez mane.

Čitanje Prve poslanice svetoga Petra apostola

1 Pt 1, 17-21

Ljubljeni:

Ako Ocem nazivate njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja proživite u bogobojsnosti. Tå znate da od svog ispravnog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane. On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na kraju vremenâ radi vas koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu.

Riječ Gospodnja.

ALELUJA

usp. Lk 24, 32

Ø. Aleluja! Gospodine Isuse, otkrij nam Pisma;
ražari nam srce dok nam govorиш! Ø. Aleluja!

EVANĐELJE

Prepoznaše ga u lomljenju kruha.

⌘ Čitanje svetog Evandelja po Luki

Lk 24, 13-35

Onog istog dana – prvog u tjednu – dvojica Isusovih učenika putovala su u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset stadija. Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. I dok su tako razgovarali i raspravljadi, približi im se Isus i podje s njima. Ali prepoznati ga – bijaše uskraćeno njihovim očima. On ih upita: »Što to putem pretresate među sobom?« Oni se snuždeni zaustave te mu jedan od njih, imenom Kleofa, odgovori: »Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?«

A on će: »Što to?« Odgovore mu: »Pa ono s Isusom Nazarećanim, koji bijaše prorok – silan na djelu i na riječi pred Bogom i svim narodom: kako su ga glavari svećenički i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. A mi se nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo je već treći dan što se to dogodilo. A zbuniše nas i žene neke od naših: u praskozorje bijahu na grobu, ali nisu našle njegova tijela pa dodoše te rekoše da su im se ukazali andeli koji su rekli da je on živ. Odoše nato i neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.« A on će im: »O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili! Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?« Počevši tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o njemu. Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. No oni navaljivahu: »Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!« I uniđe da ostane s njima.

Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče blagoslov, razlomi te im davaše. Uto im se otvore oči te ga prepoznaše, a on im iščeznu s očiju. Tada rekoše jedan drugome: »Nije li gorjelo srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?« U isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaestoricu i one koji bijahu s njima. Oni im rekoše: »Doista uskrnsnu Gospodin i ukaza se Šimunu!« Nato oni prijavjede ono s puta i kako ga prepoznaše u lomljenju kruha.

Riječ Gospodnja.